

عنوان مقاله:

ارزیابی تمایل شاغلین به پیاده روی بیشتر در زنجیره سفرهای کاری روزانه: نمونه موردی شهر قم

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و سومین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

علی فرزانه موحد - کارشناس ارشد برنامه ریزی حمل و نقل، دانشکده مهندسی عمران و محیط زیست، دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی تکنیک تهران)، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

پیاده روی به عنوان یک شیوه سفر مقرون به صرفه و دارای مزایای فراوان در حوزه سلامت و ترافیک جایگاه ویژه ای در برنامه ریزی شهری دارد. در این راستا، ارزیابی تمایل به پیاده روی بیشتر و افزایش این تمایل در بین شهروندان همواره یکی از دغدغه های برنامه ریزان شهری بوده است. این مطالعه در نظر دارد در گام اول عوامل موثر بر تمایل به پیاده روی بیشتر را در بین شاغلین شهر قم شناسایی کند. در گام دوم نیز مشخص کند که انجام چه اقدامات تشویقی تاثیر بیشتری بر افزایش تمایل به پیاده روی بیشتر در زنجیره سفرهای کاری روزانه شاغلین شهر قم دارد. در ادامه، یک نمونه جمع آوری شده شامل ۹۷۷ نفر از شاغلین شهر قم که امکان افزایش پیاده روی در زنجیره سفرهای کاری روزانه آن ها وجود دارد، برای برآزش مدل اثر تصادفی لوجیت مرتبه ای مورد استفاده قرار گرفت. نتایج مشخص نمود که افرادی که شیوه سفر اصلی آنان حمل و نقل همگانی است، تمایل بیشتری به پیاده روی بیشتر دارند. اتصال بهتر شبکه معابر نیز می تواند منجر به افزایش تمایل شاغلین به پیاده روی بیشتر گردد. نتایج همچنین مشخص نمود عوامل نظری شامل درک از مسافت سفر بین منزل و محل کار، درک از شرایط محیطی پیاده روها و پندار شاغلین نسبت به شیوه سفر پیاده روی بر تمایل به پیاده روی بیشتر اثرگذار است. علاوه بر این، از بین اقدامات تشویقی برای پیاده روی بیشتر مشخص گردید که تعریض پیاده روها، بهبود سطح کیفی زیرساخت ها در پیاده روها و افزایش فضای سبز در پیاده روها بیشترین اثر مثبت در تشویق افراد به پیاده روی بیشتر دارند.

کلمات کلیدی:

حمل و نقل پایدار، رفتار پیاده روی، تمایل به پیاده روی بیشتر، اقدامات تشویقی برای پیاده روی بیشتر، مدل اثر تصادفی لوجیت مرتبه ای.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1408435>

